

Archiv obce Milíkov

[1850] – 1944

Inventář

Číslo EL NAD: 142
Evidenční číslo pomůcky: 274

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170 Ř. z. ze dne 17. března roku 1849, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem voleným právě z členů obecního výboru se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o jejich záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila platnost dvě zákonná nařízení č. 75/1919 Sb. zákon o řádu volení v obcích a č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělenec (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělenec byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělenec z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Pojmenování vsi Milíkov, nacházející se zhruba 4,5 kilometru západně od města Stříbro, si bere základ v osobním jméně Milík (původně Miljuk) a označuje sídlo nazvané právě podle této osoby, tedy Milíkův dvůr. K dalším, českým názvům vsi patřily Miloukovo, Milukovo, Miljukovo, Milikow, Milikaw, Milikowo, Milikov, k německým Millikau, Milikau a k latinským Milucouo, Miliucovo, Miluchou a Milikaw.

První zmínka o vsi pochází z roku 1115, z falza zakládací listiny pro klášter v Klarubech, kdy je uvedena společně s ostatními vesnicemi jako součást klášterního majetku. Ke klášternímu panství náležela ves ještě ve druhé polovině 14. století, než přešla do světských rukou, v tomto případě se stala majetkem rodu pánů Švamberka. V držení vedlejších větví rodu Švamberků, milíkovské a muckovské, zůstal Milíkov do počátku 16. století. Zřejmě záhy poté se ves stala majetkem města Stříbra. V roce 1558 je ves Milíkov trvale připojena k městu Stříbro. Jako vlastník vsi pak figurovalo město také v roce 1654. V majetku města zůstala ves Milíkov do konce patrimoniální správy v roce 1850.

Územní kompetence obecního úřadu se vztahovaly na katastr obce Milíkov.

Do roku 1862 patřil Milíkov pod Krajský úřad v Plzni a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plzni. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Milíkov se stala součástí nově vzniklého soudního okresu

Stříbro (v němž zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Stříbro, jehož součástí byla též obec Milíkov. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy vzniklo Okresní hejmanství ve Stříbře. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát ve Stříbře.

Při rekonstrukci vývoje a činnosti obecní samosprávy v obci Milíkov po jejím osamostatnění je možné čerpat především ze dvou důležitých knih, které se v archivním souboru AO Milíkov dochovaly. Jedná se o knihy ze zasedání obecního výboru (inv. č. 2, inv. č. 3). Jejich historická hodnota je sice nepopíratelná, vždyť také první z nich (inv. č. 2) začíná rokem 1883, ovšem nelze pominout několik skutečností. Předně, obě knihy vykazují značnou mezerovitost zápisů. Po krátkém zhodnocení psaného záznamu je zřejmé, že jednotliví pisatelé zápisů se příliš nezamýšleli nad tím, zda na sebe bude text chronologicky navazovat. Lapidárně řečeno, kde se podařilo knihu otevřít, tam se pokračovalo v psaní následujícího textu. Tato ledabylost by jistě knize neublížila natolik, kdyby se v pozdějším období nezačalo na volné listy znovu psát. Navíc, do knih nebyly zaznamenávány pouze zápisy ze zasedání obecního výboru, ale objevila se také jiná agenda. Zejména v knize inv. č. 2 se objevují seznamy vystavených služebních knížek, dále domovská evidence a trestní záležitosti. V obou knihách také figurují zápisy ze zasedání místní školní rady. Způsob zaznamenávání této další agendy a evidence je samozřejmě totožný jako u zápisů ze zasedání obecního výboru a dokonale tak vystihuje stav, který v obci, co se především vedení úředních knih týče, panoval. Z obou knih se však podařilo rekonstruovat nebývale rozsáhlý přehled obecních starostů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Peter Krpisch (Krzisch)	1883	1886
Georg Erhardt	1886	1888
Josef Lippert	1888	1894
Georg Erhardt	1894	1899
Wenzel Schindler	1899	1902
Wenzel Stiassni (Stiesný)	1902	1905
Josef Stiasný (Stassni, Stasný)	1905	1908
Peter Anton	1908	1912
Josef Lippert	1912	1914
Wenzel Schindler	1914	1919
Wenzel Koptisch	1919	1923
Wenzel Schindler	1923	1927
Josef Stiasný	1927	1931
Wenzel Koptisch	1931	1938
Martin Lippert	1938	1945

K uvedenému přehledu starostů je potřeba doplnit informaci týkající se několika způsobů prezentace jejich jmen, respektive příjmení, které se nalézají v závorkách. V jednotlivých časových úsecích výkonu funkce starosty se tyto osoby podepisovaly různými způsoby, dokonce v jednom období několikrát podpis měnily, proto nelze určit přesnou a správnou podobu jejich jména.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V protokolu z archivní a odborné prohlídky spisovny MNV Milíkov, provedené 15. prosince 1955, je uveden seznam písemností vzniklých z činnosti německé obecní samosprávy, které byly převzaty k trvalé archivní úschově. V tomto seznamu lze nalézt pouze dvě knihy označené jako německé protokoly z let 1883 – 1918 a 1919 – 1939.

V záznamech evidenčního listu JAF, zavedeného k 10. prosinci 1957, je zapsáno, že se v archivním souboru AO Milíkov nacházejí 3 úřední knihy z let 1883 – 1939, 1 balík z let 1917 – 1944 a 1 podací protokol z roku 1933. Tento archivní soubor byl oddělen od materiálů archivního souboru MNV Milíkov v prosinci roku 1957.

Je velice pravděpodobné, že písemnosti archivního souboru AO Milíkov byly do tehdejšího okresního archivu převzaty jako součást písemností MNV Milíkov. Teprve v archivu došlo k jejich roztřídění, což potvrzuje záznam v EL JAF a v archivním souboru se objevily materiály, které chybí v seznamu na protokolu o dohlídce spisovny v roce 1955.

Vzhledem k okolnosti, že se nedochoval přírůstkový seznam, nelze přesně určit, kdy a jakým způsobem se písemnosti archivního souboru AO Milíkov do okresního archivu dostaly.

Podle EL JAF se v archivním souboru AO Milíkov nalézal podací protokol z roku 1933, který se však v průběhu let nepodařilo v archivu dohledat.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Milíkov pochází z let [1850] – 1944. Jedná se o 4 úřední knihy, 1 kartón a 1 plán s celkovou metrází 0,12 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají archiválie I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Stěžejním předmětem eventuálního badatelského zájmu a využití budou knihy se zápisy ze zasedání obecního výboru (inv. č. 2, inv. č. 3). Přestože co do rozsahu nepředstavují zbývající písemnosti výrazný celek, lze je také považovat za badatelsky atraktivní.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v říjnu roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 3. března 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Mies, Stříbro 1912

Führer und Adressbuch für den Gerichtsbezirk Mies mit den Städten Mies, Kladrau, Tschernoschin und den Landgemeinden, Horšovský Týn [1924]

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl III. M – Ř, Praha 1951

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 4, Praha 1976

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list jednotného archivního fondu
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Předchůdci obecní samosprávy do roku 1850**Ostatní materiál**

1	Pohled na most u vsi Milíkov (plán)
(Ansicht der Brucke beim Dorf Milikau)
perokresba, kolorováno, papír, 22 x 35,5 cm | [1850] | M 1 |
|---|--|--------|-----|

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

2	Knihy ze zasedání obecního výboru 1883 – 1919
Seznamy vystavených služebních knížek 1888 – 1916
Záznamy domovské evidence 1889 – 1920
Zápisy z jednání místní školní rady 1899 – 1915
Trestní záznamy 1900 – 1919
Zápisy z jednání majitelů dobytka 1908 – 1921
Evidence porážek dobytka 1900 – 1920	1883 – 1921	K 1
3	Knihy ze zasedání obecního výboru, obecního zastupitelstva, obecní rady a finanční komise 1919 – 1939
Zápisy z jednání místní školní rady 1919 – 1936
Evidence porážek dobytka 1920 – 1938
Evidence vydaných domovských listů 1928 – 1938	1919 – 1939	K 2
	Záznamy domovské evidence	1888 – 1920	viz K 1
	Evidence vydaných domovských listů	1928 – 1938	viz K 2
4	Protokol cizinců zdržujících se v obci Milíkov	1925 – 1938	K 3

Evidenční knihy agendy bezpečnosti a veřejného pořádku

	Seznamy vystavených služebních knížek	1888 – 1916	viz K 1
	Trestní záznamy	1900 – 1919	viz K 1
5	Trestní protokol	1931	K 4

Knihy evidence v záležitostech veřejných ústavů a fondů

	Zápisy z jednání místní školní rady	1899 – 1915	viz K 1
	Zápisy z jednání místní školní rady	1919 – 1936	viz K 2

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

	Evidence porážek dobytka	1900 – 1920	viz K 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
	Evidence porážek dobytka	1920 – 1938	viz K 2
	Zápisy z jednání majitelů dobytka	1908 – 1921	viz K 1
Spisový materiál			
Obec a její správa			
6	Domovské listy	1917 – 1927	N 1
7	Domovská korespondence	1932 – 1938	N 1
8	Vysvědčení zachovalosti	1923	N 1
9	Výpis z matriky narození	1912	N 1
10	Nařízení a příkazy úřadu Landráta (policejní evidence, přesídlovací statistika, nasazování pracovních sil z východu, ohlašovací povinnost, povinnost odevzdat psí zdechlíny k průmyslovému využití a zpracování)	1939 – 1944	N 1
	Nařízení úřadu Landráta ohledně zacházení a poskytování péče válečným zajatcům	1941 – 1942	N 1
11	Říšský ohlašovací řád	1938	N 1
12	Vydávání cestovních povolení	1941	N 1
Správa obecního majetku			
13	Rozpočtové hospodaření obce	1933 – 1939	N 1
Péče o bezpečnost a veřejný pořádek			
14	Trestní listy a trestní záležitosti	1920 – 1941	N 1
Spolupůsobení ve státních záležitostech			
15	Verbování branců z řad dobrovolníků	1939	N 1
	Určení shromažďovacích míst v případě leteckých útoků	1941	N 1
16	Daň ze mzdy	1941	N 1
17	Povinnost daně z masa, připojen seznam osob podléhajících povinnosti platit daň z porážky	1931 – 1935	N 1
18	Využívání a evidence hospodářského zvířectva, domácí porážky	1942 – 1944	N 1

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Milíkov
Značka archivního souboru:	AO Milíkov
Časový rozsah:	[1850] – 1944
Počet evidenčních jednotek:	6 (4 úřední knihy, 1 kartón, 1 plán)
Počet inventárních jednotek:	18
Rozsah bm:	0,12 bm (0,05 úřední knihy, 0,06 kartón, 0,01 plán)
Stav ke dni:	3. března 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	15
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl